

Elegies de la represa IV

ROSA LEVERONI

No em preguntis, amor, per què t'estimo,
si no trobo raons. ¿Però podria
dir-te del rossinyol la meravella
ni el batec de la sang, ni la segura
dolcesa de l'arrel dins de la terra,
ni aquest plorar suau de les estrelles?
¿És que sabries, cert, l'ardent misteri
d'unes ales signant l'atzur en calma,
o el fluir de la font, o de la branca
aquest respir beat quan l'aire passa?..
No em preguntis, amor, per què t'estimo,
si et tenia dins meu i ni sabia
ja veure't com a tu, perquè respires
dintre del meu respir, si dels meus somnis
ets l'únic somni viu que no podria
arrabassar la Mort.

LEVERONI, Rosa (1952): *Presència i record*. Barcelona: Edicions de l'Óssa Menor.